

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทภายในพื้นที่ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานีให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันปัญหาเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นและสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานีว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๑๖ (๒๑) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลนครอุบลราชธานีโดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลนครอุบลราชธานีและผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานีขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลนครอุบลราชธานี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลนครอุบลราชธานี แล้ว ๗ วัน (ออกตามความใน มาตรา ๖๓ พระราชบัญญัติเทศบาล)

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมสัตว์เป็นเหตุรำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๓๔

บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาลนครอุบลราชธานีที่ขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ เทศบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่สัตว์ของทางราชการ

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้ และให้หมายความรวมถึงสัตว์ที่อาศัยอยู่ตามธรรมชาติ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิดน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“สุนัขควบคุมพิเศษ” หมายความว่า

(๑) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น Rottweiler, American Pit Bull Terrier, Bull Terrier, Staffordshire Bull Terrier และสายพันธุ์อื่นที่เทศบาลประกาศกำหนด

(๒) สุนัขที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคนโดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๓) สุนัขที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่ว

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ และให้หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแล ไม่ว่าจะได้รับมอบหมายจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ให้ดูแลด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ บริเวณที่อยู่ประจำของสัตว์ซึ่งอยู่ในความคุ้มครองดูแลของเจ้าของสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์อื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์ไม่ว่าจะมีขอบรั้วหรือไม่

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลนครอุบลราชธานี

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีนครอุบลราชธานี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามเทศบัญญัตินี้

“สัตวแพทย์” หมายความว่า พนักงานเทศบาลนครอุบลราชธานีซึ่งดำรงตำแหน่งนายสัตวแพทย์หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ชั้น ๑ และหมายความรวมถึงสัตวแพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการอื่นของรัฐ

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และให้หมายรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นจากชุมชน

“จดทะเบียนสัตว์” หมายความว่า การนำสุนัขหรือแมว หรือใบรับรองแทนตัวสุนัขหรือแมวไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อจัดทำทะเบียนประวัติ บันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐานของสุนัขหรือแมว ประวัติการฉีดวัคซีน การทำหมันและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของสุนัขหรือแมว พร้อมจัดทำบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมว

“ใบรับรอง” หมายความว่า เอกสารรับรองรูปพรรณสัณฐานสุนัขหรือแมวและการจัดทำเครื่องหมาย ภาพถ่ายสุนัขหรือแมว ซึ่งออกโดยโรงพยาบาลสัตว์ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์

ข้อ ๖ ให้นายกเทศมนตรีนครอุบลราชธานีรักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติเทศบาลนี้

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลนครอุบลราชธานีเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้ (ออกตามความในมาตรา ๒๙ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข)

(ก) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือห้ามปล่อยสัตว์ โดยเด็ดขาด

(๑) ถนนสาธารณะ ทางเดินรถ ทางเท้า ขอบทาง ไหล่ทางทางข้ามตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ตรอก ซอย สะพาน และบริเวณทางเท้าทั้งสองข้างถนน ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือห้ามปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข แมว ห่าน เป็ด ไก่ นก กระต่าย ลา ล่อ งู สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ สัตว์อื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยเด็ดขาด

(๒) บริเวณเขตสถานที่ราชการในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือห้ามปล่อย สัตว์ทุกชนิดโดยเด็ดขาด

(๓) บริเวณแหล่งน้ำธรรมชาติในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง สระ วัดจากริมขอบที่ตั้งแหล่งน้ำธรรมชาติ ๑๐ เมตร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือห้ามปล่อยสัตว์ทุกชนิดโดยเด็ดขาด

(๔) ที่สาธารณประโยชน์อื่น ๆ เช่น สวนสาธารณะ สุสานหรือฌาปนสถาน ที่สาธารณะประจำชุมชน เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือห้ามปล่อยสัตว์ทุกชนิดโดยเด็ดขาด

(๕) พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรมและเขตประชากรหนาแน่น

(๖) สถานที่ท่องเที่ยว

(๗) วัด โรงเรียน

(ข) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ ที่ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (ก) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภท ม้า ลา ล่อ โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ สุนัข แมว นก กระต่าย และต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑.๑) เจ้าของสัตว์ จะต้องจัดให้มีมาตรการในการป้องกัน และควบคุมมิให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและก่อกมลภาวะ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อันเกิดจากการเลี้ยงหรือการปล่อยที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

(๑.๒) สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญต่อชุมชนหรือผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(๑.๓) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะทางน้ำสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ชนิดเดียวกัน

(๑.๔) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

- (๑.๕) คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด
- (๑.๖) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง
- (๑.๗) ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อกับสัตว์สู่คน
- (๑.๘) พื้นต้องเป็นพื้นแน่นทำความสะอาดง่ายไม่แฉะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงเพื่อให้ น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก
- (๑.๙) หลังคาคอกต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควรและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง
- (๑.๑๐) ถ้ามีการสูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง
- (๑.๑๑) ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง
- (๑.๑๒) การเลี้ยงสัตว์ที่มีขน สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่
- (๑.๑๓) กรณีสัตว์ที่เลี้ยงตาย ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลง หรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น คับ และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ เว้นแต่สัตว์ตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทันทีและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๑.๑๔) ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์
- (๑.๑๕) ต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม และต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์เลี้ยงออกไปทำความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน
- (๑.๑๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- (๑.๑๗) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้น ๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้น ๆ จะต้องจัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย
- (๑.๑๘) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

(ค) ให้พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (ก) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภท สุนัข แมว และต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้สุนัขและแมวเป็นสัตว์ที่ต้องจดทะเบียนสัตว์ และให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่นำสุนัขและแมวไปจดทะเบียนสัตว์

(๒) เจ้าของสัตว์ ต้องนำสุนัขหรือแมวหรือใบรับรองหรือเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่แสดงว่าตนเป็นเจ้าของ แล้วแต่กรณี มาจดทะเบียนสัตว์ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่สุนัขหรือแมวกิน สำหรับเจ้าของสัตว์ที่เลี้ยงสุนัขหรือแมวไว้ก่อนที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ต้องนำสุนัขหรือแมวมาจดทะเบียนสัตว์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ โดยสามารถติดต่อขอทำทะเบียน อนุญาตสัตวแพทย์ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครอุบลราชธานี หรือสถานที่อื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด พร้อมเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๒.๑) ใบรับรอง ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๕ แห่งเทศบัญญัตินี้

(๒.๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของเจ้าของสุนัขหรือแมว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

(๒.๓) เอกสารที่แสดงว่ามีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้ามาแล้วไม่เกินหนึ่งปี (ถ้ามี) มีการระบุหมายเลขการผลิตวัคซีนและลงชื่อสัตวแพทย์ผู้ฉีดพร้อมเลขที่ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือผู้ที่สัตวแพทย์มอบหมายให้ทำหน้าที่ฉีดวัคซีนแทน

(๒.๔) เอกสารที่แสดงว่ามีการผ่าตัดทำหมันโดยสัตวแพทย์ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ (ถ้ามี)

(๒.๕) หนังสือมอบอำนาจในกรณีเจ้าของสุนัขหรือแมวไม่ได้มาดำเนินการเอง

(๑.๖) เอกสารอื่นใดตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดหรือเห็นสมควร

เพื่อความสะดวกในการทำทะเบียนสุนัขหรือแมวตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจประกาศกำหนดช่วงวัน เวลา และสถานที่ในการทำทะเบียนสุนัขหรือแมวได้ตามที่เห็นสมควร

(ก) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอจดทะเบียนสัตว์แล้วปรากฏว่าหลักฐานถูกต้อง ให้ออกบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมวให้กับเจ้าของสัตว์

แบบคำขอจดทะเบียนสัตว์และแบบบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมว ให้เป็นไปตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

(ข) ในกรณีต่อไปนี้ เจ้าของสุนัขหรือแมวต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ งานสัตวแพทย์ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครอุบลราชธานี หรือสถานที่อื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เพื่อทำบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมวใหม่ หรือเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมว

ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รู้ถึงเหตุนั้น

(๔.๑) เมื่อมีการย้ายที่อยู่ของสุนัขหรือแมวไปนอกเขตเทศบาล

(๔.๒) เมื่อมีการนำสุนัขหรือแมวจากนอกเขตเทศบาลมาเลี้ยงดูไว้

(๔.๓) เมื่อบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมวสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ

(๔.๔) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของสุนัขหรือแมว หรือการเปลี่ยนแปลงสาระในเอกสารการทำทะเบียนสุนัขหรือแมว หรือบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมว

(๔.๕) ในกรณีที่สุนัขซึ่งไม่ใช่สุนัขควบคุมพิเศษ ทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน ภายใน ๗ วัน

(๔.๖) เมื่อสุนัขหรือแมวตาย

(๔.๗) เมื่อสุนัขหรือแมวหาย หรือหลังพบสุนัขหรือแมวที่หาย

ความใน (๔) เจ้าของสัตว์อาจแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(ง) ให้พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (ก) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ทุกประเภทที่นำเข้าจากต่างประเทศ และต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑) การนำสัตว์เข้าประเทศ จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนการปฏิบัติของกรมปศุสัตว์ และต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศทุกชนิด ปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๘ ในการเลี้ยงสุนัขหรือแมว เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสุนัขหรือแมว โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสุนัขหรือแมว มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

กรณีเป็นสุนัขมีพฤติกรรมดุร้ายหรือสุนัขควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่มั่นคง แข็งแรง และสุนัขไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอก และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๒) ควบคุมดูแลสุนัขหรือแมวมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น เหาหรือก้อให้เกิดเสียงดังติดต่อกันเป็นระยะเวลาานาน ๆ เป็นต้น

(ก) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัขหรือแมว เช่น เรื่องอาหาร ความสะอาด เป็นต้น ถ้าเจ้าของสุนัขหรือแมวไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขหรือแมวได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัขหรือแมวให้เป็นปกติสุข หรือในกรณีที่เจ้าของสัตว์ย้ายถิ่นที่อยู่ต้องนำสัตว์ไปด้วย

(ข) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสุนัขหรือแมว เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัขมาสู่คน เช่น โรคพิษสุนัขบ้า โรคเล็ปโตสไปโรซิส (โรคฉี่หนู) โรคพยาธิต่าง ๆ เป็นต้น

(ค) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขหรือแมวในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่ของบุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอม

(ง) เจ้าของสุนัขหรือแมวมียหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสุนัขหรือแมวในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี โดยทันที

(จ) ผู้ใดนำสุนัขหรือแมวออกนอกสถานที่เลี้ยง หรือนำไปในที่หรือทางสาธารณะ ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(จ.๑) พกบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมวติดตัวไปด้วย และต้องแสดงบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมวเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจ

(จ.๒) ควบคุมสุนัขด้วยเครื่องควบคุม หรือผูกสายลากจูงสุนัขที่มีความแข็งแรงเพียงพอที่จะหยุดยั้งสุนัขมิให้ทำร้ายผู้อื่นที่ไม่ใช่เจ้าของ และจับสายลากจูงตลอดเวลา หรือใส่อุปกรณ์ครอบปากสุนัข จับสายลากจูงสุนัขห่างจากตัวสุนัขไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร ตลอดเวลา เพื่อสามารถหยุดยั้งสุนัขไม่ให้ทำร้ายผู้อื่นหรือก่อให้เกิดความเสียหายกับสิ่งของสาธารณะหรือของบุคคลอื่นได้ทันที

ความใน (จ) มิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

(จ.๑) ขณะที่สุนัขอยู่ในระหว่างการประกวด การแสดงหรือการประกอบกิจกรรมอื่นใดในทำนองเดียวกัน โดยผู้จัดงานจะต้องมีมาตรการในการป้องกันสุนัขมิให้ทำร้ายคน

(จ.๒) ขณะที่สุนัขอยู่ในการฝึกหัด โดยผู้ฝึกจะต้องมีมาตรการในการป้องกันสุนัขมิให้ทำร้ายคน

(จ.๓) ขณะที่สุนัขอยู่ในกรง ที่ขัง หรือเครื่องควบคุมอื่นใดที่มั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะป้องกันมิให้สุนัขเข้าถึงบุคคลภายนอก

(ฉ) ห้ามบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี หรือเกินกว่า ๖๕ ปี นำสุนัขควบคุมพิเศษออกนอกสถานที่เลี้ยง เว้นแต่จะอยู่ในกรง ที่ขัง หรือเครื่องควบคุมอื่นใดที่มั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะป้องกันสุนัขมิให้เข้าถึงบุคคลภายนอก

(ช) สุนัขหรือแมวที่เจ้าของไม่ประสงค์เลี้ยงอีกต่อไป เจ้าของสัตว์ต้องมอบสุนัขหรือแมวมาร่วมกับบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมวให้กับผู้อื่นที่ยินยอมด้วยความเต็มใจ และเจ้าของใหม่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ งานสัตวแพทย์ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครอุบลราชธานี หรือสถานที่อื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันรับมอบสุนัขหรือแมว

(๑๐) เจ้าของสัตว์ต้องแสดงบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมว หรือเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับสุนัขหรือแมว เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ และอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและเทศบัญญัตินี้

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในหรือทางสาธารณะ ในเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ อันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ โดยไม่ปรากฏเจ้าของหรือโดยปราศจากการควบคุม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน และให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้นและพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว เทศบาลนครอุบลราชธานีจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วัน ให้สัตว์นั้นตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเทศบาลนครอุบลราชธานีที่จะดำเนินการต่อไปตามความเหมาะสม แต่หากกักสัตว์ไว้แล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนครบกำหนด ๓๐ วันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

กรณีที่ได้มีการขายหรือขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลนครอุบลราชธานีตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในเขตอำนาจของเทศบาลนครอุบลราชธานีในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้ (บัญญัติตามมาตรา ๔๔ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข)

ข้อ ๑๑ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์นั้น จะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๗ วัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(นางสาวสมปรารถนา วิกรัยเจตเจริญ)

นายกเทศมนตรีนครอุบลราชธานี

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี